

ขิง

ข้อมูลวิชาการที่สำคัญ

1. พันธุ์ที่มีอยู่ในประเทศไทย ได้แก่ พันธุ์ขิงหยวก คือ ขิงที่ขนาดใหญ่ นิยมนำมาปลูกมากที่สุด และพันธุ์ขิงเผ็ด คือ ขิงที่มีขนาดเล็ก แต่นิยมปลูกแถบทางภาคใต้ เพราะตลาดการส่งออกของขิงเผ็ดอยู่แถบ ประเทศ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และบรูไน
2. รูปแบบการผลิต คือ ขิงอ่อน ขิงสด และขิงดอง
3. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโต
  - อุณหภูมิ
  - ปริมาณน้ำฝน
  - ความเป็นกรดเป็นด่าง
  - ความชื้นสัมพัทธ์
  - สภาพพื้นที่
4. โรคที่สำคัญ คือ โรคเน่าคอดิน ซึ่งมีปัจจัยมาจากการติดเชื้อในดิน และติดเชื้อมาจากหัวพันธุ์ที่เป็นโรค
5. การเก็บเกี่ยวขิง แบ่งออกเป็น 2 ช่วง
  - เก็บเป็นขิงอ่อน อายุ 6-7 เดือน
  - เก็บเป็นขิงแก่ อายุ 8-12 เดือน

ปัญหา

1. ขาดองค์ความรู้ด้านการจัดการ
2. ประสบปัญหาโรคเน่าคอดิน และเกิดโรคระบาด
3. ราคาหัวพันธุ์ขิงสูงมากในช่วงที่ขาดแคลน
4. ขาดแหล่งจำหน่ายพันธุ์ที่ดี และหาซื้อได้ยาก
5. ขาดแคลนแรงงาน ในปัจจุบันแรงงานค่อนข้างแพง
6. ราคาผลผลิตตกต่ำ เกิดจากสินค้าล้นตลาดขาดการ
7. การวางแผนล่วงหน้า
8. ขาดระบบการตรวจสอบรับรองคุณภาพของขิง
9. ขาดการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรผู้ปลูกขิง
10. ขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และการตลาด
11. ขาดการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการผลิตขิง เช่น
12. การปรับปรุงพันธุ์ที่ต้านทานโรคเน่าคอดิน เป็นต้น
13. ขาดงบประมาณสนับสนุนเพื่อทำการวิจัย โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนากลุ่มให้เข้มแข็งทั้งด้านการผลิตและการตลาด
2. ศึกษาวิเคราะห์เรื่องการจัดการขิงตามแนวทางเกษตรดีที่เหมาะสม เพื่อให้ได้รับการตรวจสอบมาตรฐานที่ได้คุณภาพ
3. พัฒนาพันธุ์ แหล่งปลูก แหล่งน้ำ และระบบการจัดการทั่วไป
4. พัฒนาระบบการตลาด ปัจจัยพื้นฐาน วัตถุประสงค์ต่างๆ เพื่อให้สินค้ามีประสิทธิภาพในการส่งออก
5. ควรมีการทำวิจัย ศึกษาแนวทางการแก้ไข โรคเน่าขิงอย่างจริงจัง และพัฒนาไปสู่การปรับปรุงพันธุ์ต่อไป
6. พัฒนาการบรรจุหีบห่อ ผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
7. มีการร่วมมือ และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการส่งออกขิงต่อไป
8. ควรมีงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่จากภาครัฐ
9. ควรมีงบประมาณในการจัดทำสื่อ เพื่อการเผยแพร่ความรู้เรื่อง การปลูกขิงให้กับเกษตรกรและผู้สนใจทั่วไป